

LIBRIS

We know
books

sorin despoT este pseudonimul literar al lui Sorin Staicu, un buzoian în vîrstă de treizeci și nouă de ani. Pune piine pe masă în calitate de consultant de marketing și comunicare în industriile FinTech, IT și MarCom. A publicat în 2010 volumul de poezie *apasă* (Cartea Românească), pentru care a primit premiul pentru debut în literatură acordat de Uniunea Scriitorilor din România, iar în 2016 a revenit cu *termeni | condiții* (Casa de editură Max Blecher). Coordonează de doisprezece ani tabăra tinerilor scriitori de la Săvârșin și organizează evenimente de spoken word și ateliere de creație. Sorin trăiește în București, unde moderează și participă ca vorbitor la evenimente culturale și conferințe de afaceri.

sorin
despoT

politici
de confidențialitate

poeme

ROTONDA
CARTIER

o nouă specie de irosire	7
radiografia unei răscruci	8
cel mai trist din curtea școlii	9
lumina stinsă de la capătul puterilor @ mariana gunță	11
cortina	12
poem prietenos cu natura încă supărat	13
cum mi-am dat seama că îmbătrînesc	14
bamele bunică-tii	15
o inimioară	16
troița de cărămidă @ livia ștefan	17
pentru cine	18
pokemoni de cartier @ domnul țupa	19
ce oră aveți?	20
4:20	21
jap	22
geofizica levitației check my maths	23
electronul singuratic @ john wheeler	24
pumn, popliteu & pămînt plat	25
vedere din postadevăr @ gellu naum	26
cauți un om	27
uite, de-asta	28
animale de companie	29
paralizie proletardă	30
dorește-ți să-ți dorești	31
d'ale corporației @ marie kondo	32
servici ușor, colega	33
nu de la ei	34

tortul best cake scenario	35
amor al dente	38
telenăluca	39
șosetuță	40
vilanelă în care o dăscălește	42
au dat la televizor	43
fiul ăsta adult	44
iureș pe mureș	46
tonomat @ lui adrian diniș	47
românia, marius ianuș	48
ce-mi zice puștoaica	50
ianuș, împușcă-te	51
anca și mălin cap ou pas cap	53
ce de eșarfe @ ana blandiana	54
splai blues	55
dragii moșului	56
jamais vu toamna de după rilke	57
sertarul	59
copilărie birocrăție	60
regina fazanilor	61
e numai facebook	62
gentlemen's club @ y2k	63
puterea fusteii scurte	64
fundulețul tău, lăcrămioara	65
sînt fericit	66
eu liric ciupit un pic	67
ca un zîmbet	68
ce fățucă de năucă	70
de la capăt	71

o nouă specie de irosire

ai plecat cu câteva zile înainte să izbucnească epidemia,
la câteva ore după ce corabia mea cea din urmă pornise
lupta cu scufundarea în furtuna digitalului nord-american.

a pierdut-o, desigur.

înainte să prind un oftat, m-am trezit în alea avrig
cu imaginea obrazului tău înflorit de jenă
topindu-se-mbălat în ploaia mărunță.

au urmat prieteni, îmbărbătări și câteva pahare în plus,
cum e datina, ba chiar unul dintre ei a rămas;
sforăie ușurel pe canapeaua de dincolo,
ca un druid bîntuit spre zori de zîne afurisite.

se tot îngustează banda atenției, zilele dau
pagina fără un ciao, din aceleași câteva unghiuri:
de la masa de scris, de la fereastra din bucătărie,
de pe marginea patului – sfîrșesc
mototolite în buzunarul de la piept.

se instalează sentimentul că ne regăsim supuși
unei noi specii de irosire; mărunțește și nivelează
fără discriminare – înc-o-ncruntare acuzatoare,
arătătorul, obligatoriu erect, de după fiecare strănut.

radiografia unei răscruci

sînt sigur că ți-ar fi mai ușor fără mine, însă
voi argumenta cu îndrjire că-ți va fi mai bine cu,
mîine, peste un an, peste decade și pe patul de moarte,
moartea asta oarbă care vine molcom, în baston, și nu rîde,

rade.

vor fi zile în care-ți va veni să dai; ai grijă să dai
alături, fiindcă, atins, voi dispărea ca prin farmec.
vor fi zile în care șoapte străine vor ridica dubii înalte.
nu le strivi, fă din ele pretext să devenim mai buni.

vor fi clipe-n care vei voi s-o ușchești și nu va fi ungher de
rezistență pe figura mea, îți voi deschide grijuliu ușa, te voi con-
duce la aeroport, îți voi face mîndru cu mîna de dincolo de turnichete.

îți voi căra bagajele.

are să fie ce-are să fie și fără noi, obrăzor, abia vom izbuti
să zgriem obrazul lumii spre care ne-am trezit catapultați.

ne vor privi ca pe un soi de martiri și n-am fost:
am trăit cu ochii căscați, ca-n poemele *beat*,
în armonii aproximative și tresăriri funk & jazz.

în continuare, vom urla în microfoane,
vom socoti în culise, vom urzi
ziua și omul de mîine.

cel mai trist din curtea școlii

am dat *ignore* la cum simțeam ceața în
obraji cînd ai ieșit ultima dată pe poartă.

am continuat să trăiesc într-o urbe unde ochii
pierduți stîrnesc dispreț, nu semnale de alarmă,
iar zîmbetul politicos e încurajat, dacă nu lege.

am dat *jet* scrisorii de la autorități și am procurat,
de toți bănuții, un autoturism japonez.
am s-o-ntind pe șosele într-un speedo și un sacou;
uite cravata, nu e cravata, le voi îndruga agenților,
uite leagănul pisicii și cite un emoticon pe amenzi,
am s-o abandonez unde mă lasă-n pana prostului.

sînt cel mai trist copil și-mi port părul pe spate,
sînt buzoian și locuiesc dintotdeauna la bloc.

am cunoscut odată o femeie care nu
m-a cunoscut pe bune, dar chestia asta
n-a-mpiedicat-o să mă iubească cu năbădăi.

am stat cu motanul să moară și i-am cîntat
singura doină pe care o știam pe de rost.

prietenul meu părea că-mi zîmbește din
sicriu, cu trei veri în urmă, și am muștruluit

LIBRIS We know books
o americană ce mi-a mărturisit îngrozită
că la ea acasă morții sînt mult mai frumoși.

m-am salutat militărește în oglinda din hol,
mi-am lustruit încălțările pînă spre dimineață.

lumina stinsă de la capătul puterilor @ mariana gunță

este oare de conceput ca și tu să te fi-nvolburat?
nu te teme din pricina faptelor tale de nedescris;
adevărat îți tastez, iartă pe oricine ți-o cere, din
partea mea, ca un dar care se cuvine redăruit.

fie-ți dragă dreptatea care transcende pedeapsa și premiul.

dormi, dragostea mea. am invitat ordinea mondială de rit nou
să facă lună în sufragerie, să pună pămătuful gloriei la treabă
pentru noi. școala de poezie, la adăpostul trudelor noastre,
va înainta întocmai cum i-am poruncit: hotărît, demn, zîmbitor.

voci înspăimîntătoare se vor ridica peste marile capitale;
ne vom feri de ele o vreme, obrăjor, dar cînd cei nerozi
și haini vor guverna peste cei îndrăgostiți și isteți, iar
lumea mare nu va mai rodi dram de lipici și splendoare,
vom lupta, vom mușca din ei ca jivinele din jugulare.

cortina

de-ar cădea cortina peste amiezile astea
cînd dai din picioare pînă te trezești, numai
ca să descoperi apartamentul gol, îmbicsit...

parte din mine tînjește după imposibil,
palma să scape prin clanță, fruntea prin
ușă, ademenit de chicoteli, să rătăcesc
un pufulete prin faldurile cearșafului,
să ghicesc în pilota ciupită de jarul țigării
noi și noi constelații.

de-ar fi toate povești și scenarii,
și suc de sfeclă ar ieși la spălat,
și pulberea mov de sub ochi s-ar prelinge,
sticlele și ferestrele de zahăr s-ar sparge,

am linge podelele,

am umbla dezbrăcați.

poem prietenos cu natura | încă supărat

ce de versuri pe jos și nimeni să le adune,
uite încă unul pe care era cît pe ce să calc.

cum se face că duhnește din nou a prozac?

ce de vizuini în orbite și capitulări istorice,
alice solicitînd azil politic în țara sictirului.

desigur că s-au devalorizat: idei, expresii,
butaforii și replici din material reciclat.

iartă și pupă cu poftă acest gunoier devotat.